

[Statsministeren.]

Jeg skal hertil føje, at i den tidligere Statsministers sidste Programerklæring af 7. Oktober 1947 var Flygtningene og den administrative Deling jo heller ikke nævnt.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen spurgte om Betydningen af, at Programudtalelsen ikke havde taget med, at man staar paa den nationale Selvbestemmelsesrets Grund. Dette er ikke taget med, fordi det er saa selvfølgeligt, at det ikke skulde være nødvendigt at sige det.

Naturligvis er Socialdemokratiet, som det saa ofte er sagt, og naturligvis er Regeringen Tilhænger af Princippet om den nationale Selvbestemmelsesret. Det staar da ogsaa i Folketingets Beslutning af 9. Juli 1946, gentaget i „Oktobernoten“, og det hedder i Afsnit 7 af Memorandummet af 31. Januar 1947: „Den danske Regering og Rigsdag staar som ofte udtalt paa den nationale Selvbestemmelsesrets Grund“, og jeg maa igen gøre opmærksom paa, at jeg i Programudtalelsen udtrykkeligt henholdt mig til dette Memorandum.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Møller vil jeg gerne sige, at jeg ikke synes, det er saa mærkeligt, at jeg i Programerklæringen — efter at have sagt, at Regeringen ikke agter at stille Forslag om nogen Ændring i Sydslesvigs statslige Tilhørsforhold — da ogsaa citerede Oktobernotens Ord: at det maa bero paa den sydslesvigske Befolkning selv, hvorvidt den ønsker at rejse Spørgsmaal om Adgang til at udøve sin naturlige Selvbestemmelsesret. Jeg ønskede udtrykkeligt at fremhæve det, der efter min Mening ligger heri, nemlig at den danske Regering anerkender, at der som en naturlig Ret tilkommer den sydslesvigske Befolkning Selvbestemmelsesret, men at Danmark, naar de nationale Forhold i Sydslesvig er saa uafklarede, som de er, ikke kan gøre et sydslesvigsk Krav om at udøve Selvbestemmelsesretten til sit.

Man spørger saa ofte: Hvorledes, hvis der nu opstaar en ny Situation? Hertil kan jeg svare ved at henholde mig til det, den højtærede Udenrigsminister sagde her i Tinget den 3. Oktober i Aar, hvor han udtalte følgende:

„Men der kan selvfølgelig indtræffe Begivenheder, eller en Udvikling kan komme, der gør en ny Overvejelse nødvendig. I det hele taget bør vi næppe, saa skiftende som Forholdene har vist sig at være, lægge os alt for fast paa en ganske speciel Formulering, men foreløbig er Memorandummet af 31. Januar 1947 Grund-

laget, indtil Rigsdagen maatte træffe en ny Beslutning.“

Den højtærede Udenrigsminister vil i øvrigt tage Ordet efter mig for paa Regeringens Vegne at svare paa de Udtalelser, som blev fremsat af Ordførerne i Forbindelse med Omtalen af det sydslesvigske Spørgsmaal.

Det usaglige og personlige Angreb, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen rettede paa Udenrigsministeren, skal jeg vende tilbage til i Slutningen af min Tale.

Med Hensyn til de forskellige Spørgsmaal, der har været rejst angaaende Forfatnings- og Forsvarskommissionerne skal jeg — for at gøre det kort — oplyse, at jeg snarest vil foranledige en Drøftelse med Partiformændene angaaende Genoptagelsen af Arbejdet.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Bemærkninger skal jeg tilføje, at det er en Selvfølge, at den nuværende Regering deler Socialdemokratiets principielle Syn med Hensyn til 21 Aars Valgret og Landstingets Afskaffelse.

Jeg skal dernæst omtale vor økonomiske Situation. For at vise, hvor alvorlig denne er, anførte jeg i Regeringens Programerklæring, at Merforbruget af udenlandsk Valuta under Venstres Styre i Aarene 1946 og 1947 maatte anslaaes til at have været omkring 1700 Mill. Kr. Flere af de ærede Ordførere har paa mere eller mindre saglige Maader givet Udtryk for, at dette Tal maatte være for højt. Jeg skal senere vende tilbage til dette Spørgsmaal. Derimod har ingen bestridt Regeringens Udtalelse om, at en saadan Udvikling ikke lader sig fortsætte. Og dette er jo det helt afgørende Træk i vor nuværende økonomiske Situation. Vi har nu praktisk taget opbrugt alle vore disponible udenlandske Valutatilgodehavender og endvidere stiftet en betydelig Gæld i Udlandet. Denne Gæld er endog stort set af en saadan Art, at vi maa forvente, at en Del af den maa tilbagebetales i de nærmest kommende Aar.

Dette er Sandheden om vor valutarske Situation i Dag, og det maa være Grundlaget for den økonomiske Politik, som skal føres i det kommende Aar. Næppe nogen tør paastaa, at vi i det kommende Aar vil kunne importere mere fra Udlandet, end vi kan skaffe Dækning for gennem løbende Indtægter og de begrænsede Laanemidler, som vi vil kunne faa til Raadighed fra Den internationale Bank og Den internationale Valutafond.